

PERSMEDEDELING

Kortrijk, 10 oktober 2007

VLABOTEX krijgt de primeur

Droogkuissector erkend als Vlaamse bodemsaneringorganisatie

Een propere oplossing voor een groot probleem

In het midden van de 19e eeuw kwam de Fransman Jean-Baptiste Jolly per toeval op het idee van de droogkuis, toen zijn meid lamppetroleum morste op een tafellaken. Deze nieuwe reinigingsmethode werd echter pas populair bij de textielverzorgers na de tweede wereldoorlog, door de uitvinding van synthetische solventen.

De hoerastemming verdween bij de droogkuisbedrijven op het moment dat bleek hoezeer het jarenlange gebruik van solventen de bodem verontreinigde. Alsof dat nog niet erg genoeg was, legde het bodemsaneringdecreet van 1995 de kosten en de lasten van de bodemsanering volledig bij de exploitanten van de stomerijen. Terwijl niemand bij het ontstaan van deze textielverzorging had kunnen vermoeden dat de impact op het milieu zo groot zou zijn. De wetenschappers niet, de overheid niet, laat staan de gebruikers. Voor de doorsnee droogkuis was deze onverwachte kostenpost een zware dobber, een aanslag op de zuurverdiende spaarpot.

De Federatie van de Belgische Textielverzorging (FBT) begreep snel dat vele leden nog amper het hoofd boven water konden houden, indien ze zelf volledig moesten opdraaien voor de saneringsfactuur. Een aparte organisatie, die zich binnen de sector specifiek zou bezig houden met de bodemsanering, bleek de laatste reddingsboei te zijn voor de droogkuisbedrijven. Dus drong FBT, in jarenlange gesprekken met de OVAM en het kabinet van leefmilieu, aan op een wijziging van het toenmalige decreet.

Met resultaat. Voortaan kunnen sectorale bodemsaneringorganisaties worden opgericht. De Vlaamse primeur was weggelegd voor VLABOTEX (Vlaams Bodemsaneringsfonds voor de Textielverzorging). Dit fonds werd op 14 september 2007 – op voorstel van Hilde Crevits, Vlaams minister van Openbare Werken, Energie, Leefmilieu en Natuur – door de Vlaamse regering erkend als eerste bodemsaneringorganisatie.

Dankzij VLABOTEX worden de saneringskosten voor de leden enigszins draagbaar. Eigenaars en exploitanten van droogkuisbedrijven die contractueel toetreden tot het fonds, kunnen de saneringsplicht en de uitvoering van de sanering nu overdragen aan VLABOTEX en tegelijk genieten van financiële overheidssteun om hun terrein te saneren.

Na een mokerslag is de sector niet K.O.

De bodemverontreiniging in de droogkuissector wordt voornamelijk veroorzaakt door het solvent Per, of perchloorethyleen. In de jaren 90 werden de oude droogkuismachines vervangen door de reinigingsmachines van de 5de generatie, met gesloten circuit. Het Per-verbruik daalde zienderogen en de sector werkt sindsdien proper, nagenoeg zonder emissie. De toekomst van de sector leek daardoor gevrijwaard.

De historische verontreiniging van vóór de jaren '90 legde evenwel een gigantische hypotheek op het voortbestaan van de droogkuisbranche. Het bodemsaneringdecreet van 1995 bepaalt immers dat op termijn alle vervuilde gronden gesaneerd moeten worden. Voor een doorsnee sanering zal een exploitant al vlug 250.000 euro en meer moeten ophoesten. Dat is voor de kleine, lokale droogkuiser geen haalbare en betaalbare kaart. Een recente studie toonde namelijk aan dat de jaaromzet van 60% van de droogkuisbedrijven lager ligt dan die gemiddelde saneringskost. De leden van de sector zijn dan ook voornamelijk typische KMO's die gerund worden door één of twee zelfstandigen, bijgestaan door enkele personeelsleden. De straf die met terugwerkende kracht werd opgelegd door het decreet, kwam bij velen aan als een mokerslag.

De aanhouder wint

Daarom knoopte de FBT in januari 2002 gesprekken aan met de OVAM en het kabinet van Leefmilieu. Met één doel voor ogen: naar het voorbeeld van Bofas bij de tankstations, een bodemsaneringfonds voor de droogkuis oprichten. Oorspronkelijk dreigden de gesprekken op een sisser af te lopen. Maar Jan Van de Voorde – toenmalig voorzitter van de federatie – was de gedroomde bezieler en drijvende kracht. Hij bleef aan de bel hangen tot hij gehoord werd. In vergaderingen met de OVAM werden de krijtlijnen getrokken van een nieuw hoofdstuk in het bodemdecreet: met name de sectorale bodemsaneringfondsen.

Het aantreden van de nieuwe Vlaamse regering in 2004 zorgde voor een doorbraak. In het regeerakkoord werd voor het eerst gesproken over de mogelijkheid om sectorfondsen op te richten. Nadat de aanstelling van Kris Peeters als Vlaams minister van Openbare Werken, Energie, Leefmilieu en Natuur, werden de laatste hindernissen snel van de baan geveegd.

Op 16 juni 2006 werd de wijziging in het Bodemdecreet goedgekeurd. In het nieuwe decreet staat dat de Vlaamse regering activiteiten kan specificeren, waarvoor een bodempreventie- en een bodembeheersplan (BPBP) moet worden voorgelegd aan de OVAM. Hiervoor kan beroep gedaan worden op een erkende bodemsaneringorganisatie. Het decreet stipuleert de verplichte en de facultatieve taken van dergelijke organisaties en vermeldt de subsidies die de Vlaamse overheid kan toekennen voor de sanering van de historische verontreiniging.

Op 21 december 2006 werd op de stichtingsvergadering de vzw VLABOTEX opgericht, als bodemsaneringorganisatie voor de droogkuis.

Op 27 april 2007 duidde de Vlaamse regering de droogkuissector aan om een voortrekkersrol te vervullen in het dossier van de saneringsfondsen.

Op 14 september werd VLABOTEX door de Vlaamse regering erkend als eerste Vlaamse bodemsaneringorganisatie. Een historische dag voor de FBT en de Vlaamse droogkuissector.

Tot slot ondertekende Vlaams minister Hilde Crevits op 25 september 2007 een ministerieel besluit betreffende de startsubsiëring van VLABOTEX.

De FBT is minister Crevits en Vlaams minister-president Kris Peeters bijzonder dankbaar voor de spoed waarmee dit alles tot stand is gekomen.

Het voordeel van de schaalvergroting

VLABOTEX zal een compleet dienstenpakket aanbieden aan de bedrijven uit de sector. Enerzijds kan een exploitant het BPBP laten opmaken door VLABOTEX. Anderzijds kunnen exploitanten, feitelijke eigenaars of gebruikers van een droogkuis de verplichtingen m.b.t. de sanering van de historische vervuiling overdragen aan VLABOTEX. Op voorwaarde dat ze een 30-jarig contract onderschrijven. De contractuele toetreding tot deze pakketten is niet verplicht en zal steeds op vrijwillige basis gebeuren. Het voordeel voor de leden schuilt in de schaalvergroting van een organisatie. VLABOTEX kan de pakketten standaardiseren, waardoor de kosten uiteraard gedrukt worden.

De tussenkomst van VLABOTEX zal er bovendien voor zorgen dat de verkoop, verhuur en overdracht van gronden en panden opnieuw mogelijk wordt. Hierdoor zal er terug ruimte zijn voor investeringen in de sector.

Om alles in goede banen te leiden werd Johan Carpentier benoemd tot Algemeen Directeur van VLABOTEX. Hij is een burgerlijk ingenieur scheikunde van 43 jaar, die heel wat ervaring heeft opgedaan in de milieusector en die de problematiek van de droogkuissector door en door kent.

Toetreden kan nu al, en is aan te bevelen

Exploitanten, voormalige uitbaters en/of eigenaars van een droogkuis kunnen vanaf nu een aanvraag tot toetreding bij VLABOTEX indienen. Om te kunnen toetreden, moet je ondermeer beschikken over een recent oriënterend bodemonderzoek en een geldige milieuvergunning. Niet alleen actieve droogkuisondernemingen, maar ook gestopte bedrijven, kunnen gebruik maken van de diensten van VLABOTEX.

Het fonds is gedeeltelijk samengesteld uit bijdragen van de VLABOTEX-leden. De jaarlijkse bijdrage voor actieve bedrijven is afhankelijk van de omzet, de klasse van de milieuvergunning en de vervuilingsgraad, vastgesteld in het oriënterend bodemonderzoek. De bijdrage voor de gestopte bedrijven en/of eigenaars wordt berekend op basis van het kadastraal inkomen en de vervuilingsgraad. Door de bijdragen te spreiden over een periode van 30 jaar wordt de jaarlijkse bijdragekost van de toetredende bedrijven betaalbaar gehouden.

Naast deze bijdragen ontvangt het fonds van de Vlaamse regering ook gedurende 30 jaar een subsidie van ongeveer anderhalf miljoen euro per jaar.

Door de toetreding bij VLABOTEX kunnen bedrijven de saneringsplicht van het terrein overdragen aan de organisatie. VLABOTEX neemt dan de coördinatie van de bodemonderzoeken en de uitvoering van de sanering over. Na toetreding kan de aanvrager onmiddellijk vrij beschikken over het terrein, zodat het verhuurd of verkocht kan worden.

De prognose is dat er in totaal 350 aanvragen (waarvan 280 actieve bedrijven) zullen ingediend worden. De ultieme doelstelling is om binnen een termijn van dertig jaar alle door droogkuisproducten verontreinigde gronden in Vlaanderen te saneren.

Een andere belangrijke taak van VLABOTEX is de overname van de BPBP-plicht van droogkuisbedrijven. Het besluit van de Vlaamse regering van 27 april 2007 stelt namelijk dat actuele uitbaters van een bedrijf voor het chemisch reinigen van textiel, de plicht hebben om vanaf 2008 jaarlijks een individueel bodempreventie- en bodembeheersplan op te maken en dit voor te leggen aan de OVAM. Ook deze verplichting kan in ruil voor een jaarlijkse bijdrage overgedragen worden aan VLABOTEX.

VLABOTEX start een informatiecampagne

VLABOTEX nam een groot risico door reeds voor de officiële erkenning met de voorbereidende werkzaamheden te starten. Maar net hierdoor is de organisatie volledig klaar om de komende maanden al contracten af te sluiten. Alle gekende exploitanten, feitelijke gebruikers en eigenaars worden uitgenodigd om één van de bingoavonden bij te wonen.

Deze gaan door op de volgende tijdstippen en locaties:

Roeselare (Het Fabriekspand) op 16 oktober om 19 uur
Genk (Résidence Stiemerheide) op 17 oktober om 19 uur
Edegem (Best Western Hotel Ter Elst) op 23 oktober om 19 uur
Affligem (De Montil) op 24 oktober om 19 uur

VLABOTEX verwacht een massale opkomst tijdens de infosessies. Want dankzij dit fonds kan de droogkuissector terug toekomstplannen maken.

Voor meer informatie:

VLABOTEX vzw
Johan Carpentier
Algemeen Directeur VLABOTEX
President Kennedypark 31A
8500 Kortrijk
Tel: 056 74 52 70 Fax: 056 74 52 79 GSM: 0473 30 29 64
E-mail : johan.carpentier@vlabotex.be
www.vlabotex.be

VLABOTEX vzw
Jan Van de Voorde
Voorzitter Raad van Bestuur VLABOTEX
President Kennedypark 31A
8500 Kortrijk
Tel: 056 74 52 70 Fax: 056 74 52 79 GSM: 0477 41 69 21
E-mail: jan.vandevoorde@telenet.be
www.vlabotex.be

BEDRIJFSFICHE

Naam: VLABOTEX
Juridische vorm: vzw
Straat: President Kennedypark 31A
Gemeente: 8500 Kortrijk
Telefoon: 056/74 52 70
Fax: 056/74 52 79
e-mail: info@vlabotex.be
website: www.vlabotex.be

Oprichtingsdatum: 21 december 2006
Datum erkenning Vlaamse Regering: 14 september 2007
Ondernemingsnummer: 0886 185 961
BTW-nummer: in aanvraag
Activiteit: Vlaams Bodemsaneringsfonds voor de Textielverzorging

Algemeen Directeur: Johan Carpentier
Financieel Directeur: Lieven Van den Bossche
Projectmedewerker: Klaas Wildemeersch

Voorzitter Raad van Bestuur: Jan Van de Voorde
Vice-voorzitter Raad van Bestuur: Philip Reby
Secretaris Raad van Bestuur: Maarten Van Severen
Penningmeester Raad van Bestuur: Dirk Vanmeirhaeghe
Raadsleden: Van Ende Jo, Gillain Pascal, Dezwart Boudewijn

VLABOTEX vzw

VLABOTEX (Vlaams Bodemsaneringsfonds voor de Textielverzorging) is een fonds voor de bodemsanering van terreinen in Vlaanderen waar de activiteit “chemisch reinigen” uitgeoefend wordt of uitgeoefend werd.

VLABOTEX is een onafhankelijke organisatie die als doel heeft de bodemverontreiniging ten gevolge van droogkuisactiviteiten te voorkomen en beheersen.

De belangrijkste uitgangspunten van de fondswerking zijn:

- solidariteit;
- spreiding van de kosten voor de bodemsanering in de tijd (dertig jaar);
- reductie van de saneringskosten en aandacht voor preventie;
- verhoging van de rechtszekerheid van exploitanten;
- financiële steun van de overheid, omdat de kosten van de sanering te hoog zijn voor de draagkracht van de sector.

DOELSTELLINGEN

VLABOTEX heeft als missie de bodemverontreiniging door de Vlaamse droogkuissector op een efficiënte en professionele manier aan te pakken. Op die manier kan VLABOTEX een oplossing bieden voor de bodemsaneringproblematiek van deze sector in Vlaanderen.

VLABOTEX wil uitgroeien tot een kennis- en adviescentrum betreffende de bodemproblematiek in de droogkuissector. Zowel op het vlak van sanering en beheersing van aanwezige bodemverontreiniging, als op het vlak van de preventie van nieuwe verontreinigingen.